

Homeschooling: l'educació a casa

El *homeschooling* és una tendència amb molt arrelament en països com els Estats Units i el Canadà que obté bons resultats acadèmics

És precisament en els països més avançats on el fenomen del *homeschooling* està més arrelat: el Canadà, el Regne Unit i els Estats Units, aquest últim amb un milió d'infants que estudien a casa. A Espanya, les famílies que el practiquen s'han organitzat en l'Aliança per la Lliure Educació. A tots els països, els infants segueixen un programa d'estudis i passen els exàmens corresponents, participen en activitats esportives i culturals del municipi, i accedeixen amb normalitat a l'educació universitària. Fins i tot, a vegades, amb millor preparació.

I després què?

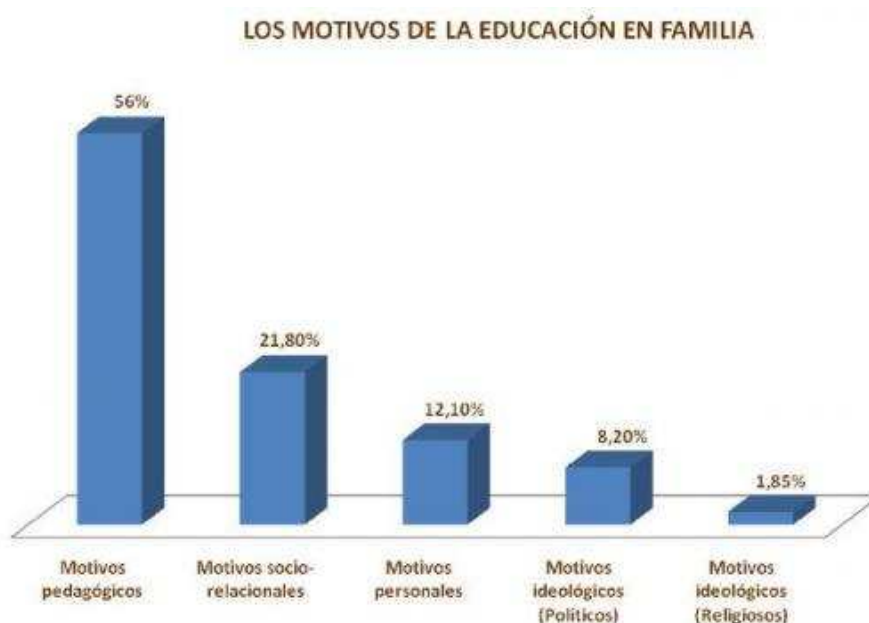
Un estudi canadenc va fer un seguiment de 182 *homeschoolers* des del 1994 fins a l'edat adulta, i va concloure que aquests tenien més possibilitats de:

- Acabar els estudis secundaris.
- Ser autònoms i tenir diverses fonts d'ingressos.
- Estar més implicats en causes socials.
- Ser físicament més actius i tenir molts més interessos.
- Estar més satisfet amb la seva vida.

Es declara inconstitucional el *homeschooling* a Espanya

Fa uns dies em vaig assabentar per la premsa d'una sentència que va publicar el Tribunal Constitucional, on impedia la possibilitat d'uns pares d'escolaritzar els seus fills a casa perquè, segons el mateix Tribunal, ho impedeix la Constitució. El tema del *homeschooling* (o escolarització a casa) feia temps que el seguia, ja que es tracta d'un tema bastant desconegut a Espanya, però que a la resta del món té una repercussió bastant més alta que aquí. A més, moltes de les idees que tenia preconcebudes sobre aquest tipus d'Educació, conforme anava llegint sobre el tema, eren bastant equivocades i se m'anaven desmuntant els mites que suposava, relacionats amb la mala praxi de l'aplicació d'aquest sistema educatiu als fills per part d'uns pares.

La majoria dels que creiem en la necessitat d'escolaritzar els nostres fills, tenim la idea que aquells pares que opten pel *homeschooling*, ho fan fonamentalment per motius morals i / o religiosos, però això sembla que no és així (segons l'única enquesta que conec sobre els motius del *homeschooling*). Poc més d'un centenar de respostes no signifiquen res per a poder realitzar valoracions, però en un cas com aquest, en què els pares que fan servir aquest tipus d'ensenyament no arriben a pocs milers, un centenar d'ells comença a ser un valor considerable dins l'àmbit poblacional d'aquesta. L'enquesta llançava les dades següents:

Per tant, sembla que els motius ideològics (religiosos o polítics) no són els motius per decidir una escolarització a casa, i són més aviat els motius pedagògics els que fan que els pares prenguin aquesta opció. Aquest seria el moment en què l'escola tradicional hauria de preguntar què passa, i veure per què hi ha uns pares que prefereixen portar els seus fills fora del sistema perquè no els satisfà el sistema tan estructurat, rígid i poc flexible que existeix al nostre país actualment.

Però el que és realment greu és que en lloc d'intentar solucionar el problema, per assimilar aquests alumnes en el nostre sistema (dotant-lo de major flexibilitat, i permetent que aquest satisfaci a tot tipus d'alumnes), s'hagi declarat aquest tipus d'escolarització com a inconstitucional (perquè la sentència, per molt que alguns diguin, sí que crea jurisprudència en ser formulada pel Tribunal Constitucional), sense donar cap alternativa als pares que, fins aquell moment escolaritzaven els seus fills en el seu propi domicili. La sentència, que n'hi ha per llogar-hi cadires per algunes "perles" que s'hi diuen, la transcriu a continuació, per poder comentar el què i el com ho diu.

Entre les coses que diu aquesta sentència hi ha les següents:

- "No arriba a la facultat dels pares de triar, per raons pedagògiques, un tipus d'ensenyament que impliqui la no-escolarització".
- "Els pares poden triar entre centres públics i privats on es doni una formació moral i religiosa d'acord amb les seves conviccions".
- "Tenen llibertat per crear centres docents, segons l'article 27.6 de la CE".
- "La garantia i tipus d'Educació corresponen als poders públics".
- "La tasca dels centres educatius no es contrau merament a transmetre continguts, també al desenvolupament de la personalitat dels alumnes", etc.

De les quals, em crida poderosament l'atenció l'apartat en què es diu que la garantia i el tipus d'Educació corresponen als poders públics, cosa que em recorda en gran mesura un tipus d'educació del qual, després de més de 30 anys, pensava que ja s'havia superat l'apartat de dictar el "què i el com aprendre". Si és l'Estat qui ha de dictar el què i com educar els nostres fills això suposa una ofensa a les llibertats que

tenim com a pares i mares a triar com volem educar els nostres fills. Si el que es desprèn d'aquest apartat és la creació d'elements de manera uniforme per servir a l'Estat, mitjançant un sistema educatiu que dicti l'educació dels nostres fills, anem per molt mal camí.

Personalment, no em decantaria per l'opció del *homeschooling*, però mai "per imposició legal i sense donar alternatives viables" prohibiria o restringiria la llibertat dels pares per escolaritzar els seus fills de la manera que creguin més adequada. Això sí, en cas que opten per alternatives al model tradicional, s'haurien de realitzar controls periòdics, per veure que als nens/es aquest tipus d'ensenyament/educació no els generi cap tipus de problema (en l'assimilació de coneixements, en el desenvolupament de personalitat o en la socialització).